

Dagthema: ‘Ontzagwekkend’

Overweging zondag 28 januari

Voorganger: Noud-Lodewijk van Poppel

“... Dus weet dat jij in jouw unieke verschijning een profeet bent in ons midden. En dat wij als unieke levende wezens, in levendige verbinding met onze doden, een gemeenschap zijn, die in navolging van de profeet Jezus, heel concreet vorm geeft aan een wereld-van-en-voor-vrede ...”

Welkom en inleiding

Welkom in deze wederom gevulde kerk de Duif, hier in levenden lijve aanwezig of aanwezig via de zoom. Welkom ook in de leegte die hier eveneens aanwezig is...

Gisteren hebben we hier Harris uitgeleide gedaan. Wat een mensenmassa, een stelletje ongeregeld bij elkaar, zou Harris gezegd hebben. En wat een bloemenzee rondom de baar. En wat een volle klanken van het gemengde koor van het Ecclesia en de Duif.

De woorden die liefdevol en bewogen door Henk werden uitgesproken, tekenend voor de levensgang van Harris en op zijn nadrukkelijke verzoek met voldoende lichtheid.

En toen was het stil en leeg...

We hebben de uitvaartbus nog uitgezwaaid. En toen was het leeg.

Hier er daar nog een verloren bloemetje, slingerende liturgieboekjes met de jeugdige foto van Harris en zorgvuldige door Nartalie gemaakte blaadjes met: ‘gereserveerd’ erop.

(Stilte)

En als ik nu stilsta bij de leegte, en die leegte niet wegmaak. Deze leegte aankijk en welkom heet. Dan is het toch weer zo dat het ook niet leeg – leeg is.

Er is een blijvende resonantie. Van herinneringen... En ook een blijvende resonantie van zoiets als van leven na de dood...

Jouw en mijn leven gaan door. En misschien zelfs wel meer vervuld dan voor het

overlijden van die ander? Van onze Harris en van onze Yvonne, van onze Liesbeth... En van wie er ook maar nu in je op mag komen.

Er is leven na de dood! Daar daagt iets onbegrijpelijks. Iets dat we misschien ontzagwekkend zouden kunnen noemen?

Met de liturgie en de liedkeuze van Henk als vertrekpunt, want Henk zou vandaag de viering doen, maar dat werd wat veel allemaal bij elkaar, dus heb ik van hem deze viering overgenomen.

Ik overwoog om vooral de stilte zijn werk te laten doen. Echter op basis van de teksten die er lagen en de laatste viering van Harris van vorige week zondag, en ook geïnspireerd door de afscheidsbijeenkomst van Harris, ben ik toch tot een overweging gekomen.

Het thema van de viering is: ontzagwekkend. We zullen stilstaan bij waar we ontzag voor hebben. En hoe ontzag voor iemand of iets ons kan aanzetten tot het ontdekken of herontdekken van onze eigen ontzagwekkende kwaliteiten?

Daarbij zullen we vandaag dit alles plaatsen in wat het met ons als mensen doet, als andere mensen ons door de dood ontvallen. Op die manier staan we ook nog stil bij de recente overlijdens van Yvonne en Harris en Liesbeth binnen onze geloofsgemeenschap.

Hans en ik wensen ons een bewogen viering.

Lied: Hore mijn oor

Juut Meijer / Thom Löwenthal

Hore mijn oor het ongehoorde,
dat ik bedacht ben op wat ik zie,

onze monden dat zij vrede roepen,
onze handen dat zij troosten.

Dan zullen mijn voeten gaan waar liefde is,
mijn hart overvloeien van vreugde.

Eerste lezing: Uit het evangelie volgens Johannes: 1:1-12

In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen. Er trad een mens op, van God gezonden, wiens naam was Johannes; deze kwam als getuige om van het licht te getuigen, opdat allen door hem geloven zouden. Hij was het licht niet, maar was om te getuigen van het licht. Het waarachtige licht, dat ieder mens verlicht, was komende in de wereld. Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen. Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden.

Lied: Geen Kerstcantate

tekst H.Andreus; muziek R.Hahn; bew. P.Valk

Niet alleen in het holst van de nacht van het jaar,
ie'dre dag van het jaar heeft het licht het koud,
ied're dag van het jaar heeft het licht het koud,
heeft het licht het koud. (2x)

Het vraagt om geen engelenstemmen,
het hongert naar een beetje gerechtigheid
aan deze kant van de tijd.

En dromen doet het ook niet van eeuwig hemelse zomers
in en om het vaderhuis.

Het hunkert, het hunkert naar aardse dagen ooit
zonder marteling en moord,
marteling en moord,

het licht dat van puur licht
kind is en woord (herhaal)

Tweede lezing: Deuteronomium 18, 1 - 5; 15 - 22

De Levitische priesters, ofwel de hele stam Levi, zullen geen eigen grond bezitten zoals de andere Israëlieten. Zij mogen de offergaven eten die de HEER toekomen, maar eigen grond zoals de anderen hebben ze niet; zij mogen immers bestaan van de dienst aan de HEER, zoals Hij hun heeft beloofd. Van de gaven van het volk komt de priesters het volgende deel toe: van het offerdier – of het nu om een rund, een schaap of een geit gaat – moeten de schouder, de wangen en de lebmaag aan de priester worden afgestaan. Ook het eerste en beste deel van uw graan, wijn en olie en van de wol van uw schapen en geiten moet u hem geven. Want uit uw midden heeft de HEER, uw God, de Levieten gekozen om Hem voor altijd als priester te dienen.

...

Hij zal in uw midden steeds weer een profeet laten opstaan, een profeet zoals ik. Naar hem moet u luisteren. U hebt de HEER daar immers zelf om gevraagd, toen u bij de Horeb bijeen was? U zei: 'Wij kunnen het stemgeluid van de HEER, onze God, en de aanblik van dit enorme vuur niet langer verdragen; dat overleven we niet.' De HEER heeft toen tegen mij gezegd: 'Zij hebben goed gesproken. Ik zal in hun midden steeds weer een profeet laten opstaan, een profeet zoals jij. Ik zal hem mijn woorden ingeven, en hij zal het volk alles overbrengen wat Ik hem opdraag. Wie niet wil luisteren naar de woorden die hij in mijn naam spreekt, zal Ik ter verantwoording roepen. Maar als een profeet het waagt om in mijn naam iets te zeggen dat Ik hem niet heb opgedragen, of om in de naam van andere goden te spreken, dan moet hij ter dood gebracht worden.' Misschien vraagt u zich af: Hoe weten we dat een profetie niet van de HEER komt? Dit is het antwoord: als een profeet zegt te spreken in de naam van de HEER, maar zijn woorden komen niet uit en er gebeurt niets, dan is dat geen profetie van de HEER geweest. Heb geen ontzag voor een profeet die zich dat aanmatigt.

Lied: Klankresten

Huub Oosterhuis / Tjeerd P. Oosterhuis

Klankresten van een onvoltooid verhaal.
Steenlettergrepen,
sporen in woestijnzand.

Lichtwoorden,
ooit ontvangen,
maar van wie?

Hij zal niet slapen,
allerzielen hoeder.

Derde lezing: Marcus 1, 21 - 28

Een nieuwe leer met gezag

Ze kwamen in Kafarnaüm, en op de eerstvolgende sabbat ging Jezus naar de synagoge en onderwees er de mensen. Ze waren diep onder de indruk van zijn onderricht, want Hij sprak hen toe als iemand met gezag, en niet zoals de schriftgeleerden. Op dat moment was er in de synagoge ook een man die bezeten was door een onreine geest, en hij schreeuwde: 'Wat hebben wij met Jou te maken, Jezus van Nazaret? Ben Je gekomen om ons te vernietigen? Ik weet wel wie Je bent, de heilige van God.' Jezus sprak hem streng toe en zei: 'Zwijg en ga uit hem weg!' De onreine geest deed de man stuiptrekken en verliet hem met een luide schreeuw. Iedereen was zo verbijsterd dat ze tegen elkaar zeiden: 'Wat is dit allemaal? Een nieuwe leer met groot gezag! Zelfs als Hij onreine geesten een bevel geeft, wordt Hij gehoorzaamd.' Het nieuws over Jezus verspreidde zich algauw overal in Galilea.

Overweging

Afgelopen zondag volgde ik, weliswaar via zoom, de viering in de Duif. Henk, Ellen en het koor gaven vorm aan de feitelijk laatste viering van Harris Brautigam.

Voordat Harris, op vrijdag 19 januari jongstleden overleed, stond alles al op papier en had hij de viering van 21 januari ook al overgedragen aan Henk.

Naast het besef en de ontroering, dat het toch wel erg bijzonder is dat, als je reeds overleden bent, jouw woorden en intenties nog tot leven gewekt worden, werd ik met name, diep geraakt door de lezing uit Johannes 1.

Vandaar dat is deze lezing vandaag opnieuw in de liturgie is opgenomen. Wat me raakt was: Dus er gelezen staat: "in den beginne..."

En we hadden nu juist te maken met een einde... het einde van het leven van Harris.

In den beginne was het Woord
en het Woord was bij God
en het Woord was God.
In het Woord was leven
en het leven was het licht der mensen.

In de confrontatie met de eindigheid van ons bestaan, ging het dus juist over dat woord van God, wat vlees was geworden. En in dat vlees, in dat menszijn, schijnt het licht. Levenslicht. in goede tijden en in slechte tijden...

En er werd verder gelezen:

En er trad een mens op, van God gezonden, wiens naam Johannes was...

En toen dacht ik, daar, achter mijn kleine beeldschermje van mijn i-phone: "Er trad een mens op, van God gezonden, wiens naam... Harris was..."

Hij, Harris, een mens van vlees en bloed was in de eindigheid van zijn leven nog AAN het Woord en het woord was bij God en het Woord was God.

Onze Harris, kwam nog een keer ten tonele om van het licht te getuigen, opdat allen door hem geloven zouden. Dus in het verdriet dat ik ervoer over het gemis van deze dierbare en betekenisvolle broeder, was er ook een vreugde en soort verwondering. Misschien wel zoiets als ontzag?

Net zoals de mensen in de tijd van Jezus van Nazareth, die diep onder de indruk waren van zijn onderricht, waren ook wij onder de indruk van het onderricht van Harris. En ook was Harris een man die tot ons sprak als iemand met gezag en niet zoals de Schriftgeleerden.

Was Harris een profeet? (1)

Toen ik de viering van vandaag aan het voorbereiden was, kwam zomaar de vraag bij mij op: Was Harris nou een profeet?

Een profeet die, zoals we in de 2de lezing uit Deuteronomium lezen: Een profeet die in ons midden was opgestaan.

Want Harris was een priester. Dat is al één!

En niet zomaar een priester. Hij stond op zijn eigenzinnig, soms radicale en provocerende manier aan de basis van de Duifgemeenschap. En werden hem ook niet door, die God van ons, woorden ingegeven? Woorden die getuigden van het licht? Opdat we allen zouden geloven?

Opdat we allemaal door hem steeds weer opnieuw opgeroepen zouden worden om onderzoekend, tastend en vallend, er steeds weer achter te komen, dat er toch meer moet zijn dan alleen maar die platte menselijke dimensie...

En ja, we weten het. Dat er meer is dan dat we kunnen begrijpen. We zijn verlangende mensen, die ook vandaag weer, hier verzameld in de Duif, er in ons diepste wezen van overtuigd zijn dat er een ruimer perspectief is. Dat visioen van Licht, waarover Harris ook steeds weer verhaalde. Van dat licht dat schijnt in de duisternis en de duisternis die het licht niet aannam.

Was Harris een profeet? (2)

Dus nogmaals de vraag: Was onze Harris nou een profeet?

Waar we het allemaal snel over eens kunnen zijn is dat Harris in ieder geval in de voetsporen van Jezus van Nazareth is getreden. En zoals het gisteren ergens tijdens de afscheidsbijeenkomst werd uitgesproken: Dat hij ontzagwekkend uniek was.

En was hij nou een profeet? Een profeet in ons midden?

Ik hak voor jullie de knoop door! Bij deze besluit ik: Ja, Harris ... was ... een profeet!

Maar ja, nu is hij dood. En in de tussentijd ook begraven en wel. Wat hebben we aan een dode profeet?

Ik weet niet hoe het jullie vergaat, maar rondom het overlijden van andere mensen,

ervaar ik, nadat er eerst een soort schrik en verontwaardiging is, ook altijd iets van opgewektheid. Naast de zwaarte, die er natuurlijk is over het verlies van een medebroeder of -zuster, is er ook altijd iets opgewekts, iets wat doet verwonderen. Ik word wakker geschud.

Dat is misschien ook wel wat Loes, de vrouw van Harris, bedoelt als zij op de rouwkaart schrijft: 'De wereld is wonderlijke leeg zonder jou'.

Wonderlijk leeg!

Op dit soort momenten van overlijden van een naaste word ik me zo enorm bewust van het feit dat ik LEEF. Ja ik, in mijn lijf en leden; Ik... LEEF!

Het voelt alsof ik weer een keer extra tot leven word gewekt. Ik doe niets. Het gebeurt aan mij. Een overledene, een dood mens, wat tot leven wekt!?

Tot leven gewekt

Waar hebben we dat verhaal eerder gehoord? Daar opent zich misschien iets van het mysterie van ons menselijk bestaan.

Dus... als een medemens, het aardse verwisseld voor het eeuwige, word ik, worden wij op een of andere manier, tot leven gewekt!?

Dat ligt toch wel erg sterk in de lijn van wat wij geloven over onze Jezus Christus.

Christus die na zijn lijden en sterven, verrezen is: opgewekt werd uit de doden.

En Harris, we zijn het erover eens dat hij bij leven een profeet was, is hij nu, nu hij dood en begraven is, nog steeds een profeet? En zo ja, hoe dan?

In de herinneringen zeker. De woorden die Henk gisteren in zijn overweging uitsprak, waarin hij Harris op verschillende manieren citeerde, zijn profetische woorden. Die kunnen we nog eens nalezen en er ons voordeel mee doen. Echter feitelijk, nu zijn lichaam aan de aarde is toevertrouwd en tot stof zal wederkeren, zal hij als medemens ons niet meer aanspreken en via zijn aanwezigheid woorden van God spreken. Dus, wat nu? Daar staan we dan!

Misschien wel net zoals de apostelen, die zich na het overlijden van Christus, terugtrokken achter gesloten deuren en zich afvroegen: 'Wat nu? Hoe in Godsnaam kunnen we zonder Hem verder?'

Niet achter gesloten deuren

Of nee, wacht even. Dat van Christus was een moord. Aan een kruis. En Harris, Harris is thuis, op een genadige manier, zittend in zijn favoriete stoel in de nabijheid van zijn geliefde Loes vredig heen gegaan.

Dus nee, wij zijn misschien wel even geschrokken, maar we trekken ons niet terug achter gesloten deuren, Nee, dat niet, maar misschien zijn we wel erg verdrietig en ook onthand, zoekend van: 'hoe nu verder?'

Hoe nu verder zonder deze leider, dit levende voorbeeld? Verder zonder deze man die stond voor rechtvaardigheid en die daar vol vuur en op een gezaghebbende manier voor op kon komen. Tja wat nu, hoe verder?

En gelukkig had Henk voor vandaag Deuteronomium als lezing opgenomen in de liturgie.

Want als ik daar nu op terug mag vallen, dan lezen we daar een duidelijke oproep en een belofte: 'Ik zal in hun midden steeds weer een profeet laten opstaan,

een profeet zoals jij. Ik zal hem mijn woorden ingeven, en hij zal het volk alles overbrengen wat Ik hem opdraag.'

Opstaan als profeet in ons midden

En als ik deze belofte vertaal naar ons dagelijkse leven en hier naar de geloofsgemeenschap van 'De Duif' dan wordt het: 'Ik zal in jullie midden steeds weer een profeet laten opstaan.'

Of nog dichterbij: Ik zal jou doen opstaan als profeet in jullie midden...!

Is dat niet hetgeen wat er de laatste tijd hier in de Duifgemeenschap aan het gebeuren is...?

Deze week met het overlijden van Harris en de week daarvoor van Yvonne en ook alweer een halfjaar geleden het overlijden van Liesbeth...

Dat mensen die ons geraakt hebben, ons bij leven en door hun manier van leven ontzagwekkend geraak hebben. Dat die mensen met hun heengaan een luide oproep aan ons doen.

Aan mij, aan jou, aan onze gemeenschap.

Heb ontzag voor het leven!

Heb ontzag voor je eigen kwaliteiten!

Ontzagwekkend uniek

Want wat ontzagwekkend uniek zijn we allemaal. En dat uniek ontzagwekkende maakt deze duifgemeenschap. Maakt deze gemeenschap van Duiven een afspiegeling van zoals God iedere van ons als mens bedoeld heeft.

Want in de uit piepschuim gesneden duiven (die als versiering hingen tijdens het 50-jarig bestaan op 14 januari en tijdens de afscheidsbijeenkomst voor Harris – red.); in het symmetrisch neerzetten van de stoelen; in het maken van een voor Loes kostbare beeld- en geluidsopname; in het, al dan niet zuiver, meezingen in het koor; in het reageren met een kleine glimlach op een begroeting of omdat je er gewoon bent en misschien niet zo heel veel te melden hebt...

We zij allemaal kinderen van God.

En hoe wonderlijk is het niet om daarbij de levendige herinneringen aan de mensen die reeds overleden zijn als profeten te blijven zien en vooral te blijven horen.

Dus ben onder de indruk van het gezag van de levenden en ook van de doden. En vergeet vooral ook niet onder de indruk te zijn van je eigen wonderlijke ontzagwekkendheid.

Tevreden met jezelf

Maandag, tijdens de liturgievergadering werd onze Yvonne in herinnering geroepen: Er werd gezegd: Yvonne was tevreden met zichzelf...!

Daarmee roept Yvonne ons toe en spreekt ook zij profetische woorden:

Lieve mensen, (je hoort het haar zeggen...)

Lieve mensen,

Wat je ook doet, hoe je het ook doet..., doe je best en

Wees vooral tevreden met jezelf!

Wees tevreden!

Wees in vrede met jezelf!

Dus weet dat jij in jouw unieke verschijning een profeet bent in ons midden.
En dat wij als unieke levende wezens, in levendige verbinding met onze doden, een
gemeenschap zijn, die in navolging van de profeet Jezus, heel concreet vorm geeft
aan een wereld-van-en-voor-vrede...

Is dat niet ontzagwekkend?

Moge het zo zijn...

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in een wereld vol liefde,
een wereld van God, een God die altijd dicht bij je is.
Ik geloof dat Jezus is gekomen uit liefde voor de mens
zonder onderscheid naar kleur, geaardheid, rang of stand.

Ik geloof in zijn opdracht:
heb je naaste lief en probeer dat waar te maken.

Ik geloof in een gemeenschap die mensen verder helpt.
En ik weet zeker, dat God naar ons glimlacht
en zijn licht over ieder van ons laat schijnen.
Amen.

Aankondiging collecte

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze
gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door
middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving.
Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal
doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen
met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat
kun je naar eigen inzicht veranderen.
Hartelijk dank voor je gift.*

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek en mogelijkheid voor de 'zoom-deelnemers' om een intentie uit te spreken.

Lied: Dat een nieuwe wereld komen zal *Huub Oosterhuis / Antoine Oomen*

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg en water stroomt,
genoeg voor allen. (2x)

Daar bouwen wij veilige buurten,
wonen dooreen in wijken van vrede,
in schaduw van bomen.

Geen kinderen zullen daar sterven,
oude mensen maken hun dagen vol
en jonge mensen zullen daar pas op hun honderdste sterven.

Wij zullen niet voor de leegte zwoegen,
geen kinderen baren voor de verschrikking.
De wolf en het lam zullen weiden tezamen:
wij leren de oorlog af. (2x)

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood genoeg en water stroomt,
genoeg voor allen. (3x)

Nodiging en breken en delen van brood en wijn

Elke zondag weer delen wij in de Duif brood en wijn.

Dat doet ons herinneren aan het moment dat Christus wist dat het einde van zijn leven aanstaande was.

Daarna heeft Hij in vol bewustzijn de doortocht van lijden en sterven aanvaard.

In zijn lijden, sterven en zijn verrijzenis, werd duidelijk dat zijn dood niet voor niets was geweest.

Doordat Hij ons voor is gegaan in de dood, heeft Hij een ontzagwekkende boodschap doen toekomen: De boodschap dat: 'er is leven na de dood'.

Dat onze doden in de eeuwigheid zijn, vanuit die dimensie, blijvende profeten in ons midden. Profeten die ons luid en duidelijk oproepen: Heb ontzag voor het leven!

Door vandaag ook weer het brood en de wijn te delen, treden we in de voetsporen van de profeet Jezus Christus.

Dus als je hierin gelooft, kom dan naar voren en weet je hoe dan ook welkom, want iedereen is hier welkom om deel te nemen aan deze herinnering.

Kom dan... want alles staat gereed...

Lied: De vloed van voor de tijd

Huub Oosterhuis / R. den Arend

De vloed van voor de tijd
van vóór Gij hebt gesproken,
de nacht van vóór het licht,
de dood van vóór uw Naam.

Wat wilt Gij dat ik ben?
Een wrakhout op de golven?
Wie weet ik dat Gij zijt?
De ark van mijn behoud.

Van vóór de vloed zijt Gij.
Nog eer ik werd geboren
had Gij mijn koers gezet
door deze diepten heen.

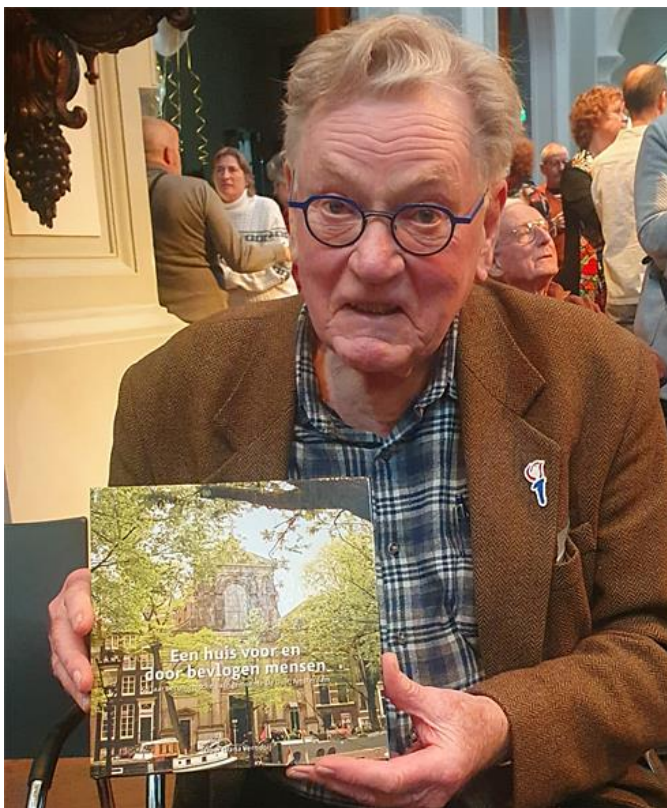
En na de vloed komt Gij.
Uw boog staat in de wolken,
uw uitgestrekte arm,
uw hand die ons bevrijdt.

En ooit zal hoog en droog
op gouden fundamenten
uw stad voor eeuwig staan.
En dood zal niet meer zijn.

Gedachte bij het thema

Voorbeden

Herinnering aan Harris Brautigam

Bij het 50-jarig jubileum ontving Harris, geroerd, het eerste exemplaar van het boek 'Een huis voor en door bevlogen mensen', over de geschiedenis van de geloofsgemeenschap De Duif waarin hij zo'n belangrijke rol speelde.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Activiteiten en informatie voor de komende periode
Zie ook de achterpagina van dit liturgieboekje.

Lied: Paulus-lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Wij zullen, jood en Griek, zijn lichaam worden,
zijn uitstralende kracht in deze wereld,
als wij de woorden doen van de Thora,
die Jezus heeft gedaan en doorgegeven.
Zijn geest is het die ons tezamen voegt
en liefde die ons maakt tot zijn gemeente.

Deemoed, geduld ontferming vonken geest
waar mensen afgekeerd zijn van geweld,
niet zwichten voor de oude dode wereld
van geld is god of welk bewind dan ook,
waar wij elkaar behoeden en doen leven,
waar laatsten eersten zijn daar woont hij in.

Weest daarom een van harte en van hoop,
de geest bestiere uw intiemst verlangen:
een nieuwe aarde in gerechtigheid,
waar brood en liefde is, genoeg voor allen.
Geliefden, nooit heeft iemand God gezien.
Wie naar de liefde leeft zal in Hem wonen.

Zegenbede

Dat jij de weg mag gaan die je goed doet.
Dat jij opstaat wanneer je valt.
Dat jij mens mag worden in de ogen van God.
Dat jij mens mag worden in de ogen van anderen.

Weet dat de aarde je draagt.
Weet dat je gaat in Het Licht.
Weet dat de Heilige Geest je omgeeft.

Heb ontzag voor de mensen die ons voorgingen
Heb ontzag voor jouw eigen leven

Proef de volle vruchten van je leven
en gaat in vrede.

Amen.